

Buletin Săptămânal al Bisericii Sfânta Cruce
5150 Leesburg Pike, Alexandria, VA 22302
www.sfantacruce.org - (703) 671-1919
Numărul 23 / 15 iulie 2007

Duminica Sf. Părinți de la Sinodul 4

*A șaptea duminică după Rusalii
Sfinții Chiric și Iulita*

Sfânta Evanghelie după Matei

(Capitolul 9,27-35)

Plecând Iisus de acolo, doi orbi se țineau după El strigând și zicând: Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David. După ce a intrat în casă, au venit la El orbii și Iisus i-a întrebat: *Credeți că pot să fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da, Doamne!* Atunci S-a atins de ochii lor, zicând: *După credința voastră, fie vouă!* Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: *Vedeți, nimeni să nu știe.* Iar ei, ieșind, L-au vestit în tot ținutul acela.

Și plecând ei, iată au adus la El un om mut, având demon. Și fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau zicând: *Niciodată nu s-a arătat așa în Israel.* Dar fariseii ziceau: *Cu domnul demonilor scoate pe demoni.* Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.

Citiți din Sfânta Scriptură:

Sfânta Evanghelie după Matei: Capitolele 5, 12, 14 și 16.

Sfânta Evanghelie după Marcu: Capitolul 5.

Sfânta Evanghelie după Luca: Capitolul 4.

Întâia Epistolă către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel:
Capitolele 1, 9, 10 și 11.

Epistola către Titus a Sfântului Apostol Pavel: Capitolul 3.

Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel: Capitolele 3 și 4.

Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel: Capitolul 13.

Epistola Sobornicească a Sfântului Apostol Iacov: Capitolul 5.

Vederea lui Dumnezeu

Părintele Teofil Pârâian

Când Domnul Hristos S-a înălțat la ceruri a spus și ultimele Sale cuvinte aici pe pământ, pe care le găsim în Faptele Apostolilor, în istorisirea despre înălțarea la cer a Domnului Iisus Hristos. Cuvintele au fost spuse de Domnul Hristos ucenicilor: „și-mi veți fi Mie martori în Ierusalim și-n toată Iudeea și-n Samaria, și pân' la marginea pământului” (F. Ap. 1, 8). Acestea am putea spune că sunt cuvintele testament spuse de Domnul Hristos aici pe pământ.

Ceea ce trebuie să știm noi este că Domnul Hristos ne cere nouă, tuturor creștinilor, să fim martori ai Lui, să mărturisim despre El: „Pe cel ce Mă va mărturisi pe Mine în fața oamenilor, îl voi mărturisi și Eu în fața Tatălui Meu Care este în ceruri” (Mt. 10, 33). Avem obligația să-L mărturisim pe Domnul Hristos înaintea oamenilor, iar mărturisirea pe care o dăm noi este mărturisirea pornită din credința noastră.

Noi, mărturisitorii Domnului Hristos, suntem mărturisitori la tot ceea ce a făcut Domnul Hristos, la tot ceea ce știm din Sfânta Evanghelie, la tot ceea ce știm despre minunile Domnului Hristos. Suntem martori și ai faptului că Domnul Iisus Hristos, cândva, aici pe pământ, a dat vedere la doi oameni fără vedere care L-au rugat să le dea și a dat grai unui om care nu vorbea.

Și mărturia noastră o dăm pentru credința pe care o avem și dacă nu credem în aceste două minuni care s-au propovăduit în această zi prin citirea din Sfânta Evanghelie, nu suntem martori ai Domnului Iisus Hristos. Iar dacă credem în aceste minuni, credem pentru toată viața noastră întreagă, și-L avem la temelia vieții noastre.

Față de suferința oamenilor, de orice fel ar fi ea, Dumnezeu are două chipuri de raportare. Și anume: pe unii îi vindecă, pe alții îi ajută să-și poarte partea de greutate câtă le-a fost rânduită, și aceasta pentru mântuirea lor.

Noi nu cunoaștem tainele lui Dumnezeu, nu le cunoaștem și nu le putem cunoaște. Credem că le vom cunoaște cândva. Când anume? Atunci când vom trece de viața aceasta pământească, atunci când ni se vor descoperii tainele lui Dumnezeu.

Așteptăm vremea în care vom putea ști ce nu știm aici pe pământ. Și dacă va vrea Dumnezeu să nu știm nici atunci, bineînțeles că vom da slavă lui Dumnezeu pentru că Dumnezeu este mai mare decât cunoștința noastră, este mai mare decât ceea ce putem noi înțelege, și nu putem avea pretenția noi, oameni mărginiți, să știm lucruri mai presus de noi.

Și dacă, totuși, va veni vremea să știm lucruri mai presus de noi, le vom ști prin descoperire dumnezeiască.

Ceea ce trebuie să știm noi este să ne întemeiem viața pe ceea ce știm, și știm că Domnul Hristos are putere să facă minuni, și că ar putea să facă minuni și pentru noi.

Dar ceea ce ne interesează mai mult decât o minune de aceasta care privește viața trupească, este să facă Dumnezeu minunea învierii noastre sufletești. Pe aceasta nu o vedem cu ochii trupului, ci cu ochii sufletului.

Psalmistul, când a zis: „*Cât de minunate sunt lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut*” (Ps. 103, 24), a avut o descoperire dumnezeiască. A înțeles ceva ce nu ar fi putut înțelege dacă nu i-ar fi dat Dumnezeu să înțeleagă. „*Mulțumescu-Ți Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și de cei pricepuți și le-ai descoperit pruncilor. Da, Părinte, că așa a fost înainte-Ți bunăvoința Ta*” (Lc. 10, 21).

Sunt cuvinte spuse de Domnul Hristos, rămase în Sfânta Evanghelie, din care înțelegem că pentru a cunoaște lucruri mai presus de noi, lucruri din descoperiri dumnezeiești, trebuie să avem o condiție: să fim cum sunt pruncii, să avem inimă curată după cuvântul Domnului Hristos: „*Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu*” (Mt. 5, 8).

Fără inimă curată nu putem înțelege cele mai presus de noi, nu putem înțelege decât doar dacă zicem împreună cu psalmistul: „*Cât de minunate sunt lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune Le-ai făcut*”. Spunem cuvinte ale altuia, și nu spunem cuvinte ale noastre. Dacă ajungem să vedem mărețiile lui Dumnezeu prin fapăturile Sale, zicem și noi cu psalmistul: „*Cât de mari sunt lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune Le-ai făcut*” sau cu Biserica „*Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile Tale, și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale*”, „*Cât de minunat este numele tău Doamne în tot pământul!*” și „*strălucirea slavei Tale se înalță mai presus de ceruri*” (Ps. 8). „*Te măresc Doamne, că sunt minunat întocmit*” (Ps. 138), sunt cuvinte ale vederii duhovnicești, sunt cuvinte pe care le poate spune cineva care a înțeles ceva din ceea ce descoperă Dumnezeu, nu din ceea ce descoperă omul.

Noi citim despre Dumnezeu din cărți, citim despre Dumnezeu din Evanghelie, citim despre Dumnezeu din Scriptură, dar toate acestea sunt informații din afară. Nu sunt cunoștințe dinăuntru câtă vreme nu avem inimă curată pentru că nu împlinim condiția vederii duhovnicești.

Sunt oameni care așteaptă să primească darul de înainte-vedere, de înainte-cunoaștere, de la alți oameni.

Darurile acestea însă, le dă numai Dumnezeu, când știe El și unde știe El. Noi, este destul să-i fim martori ai Mântuitorului Iisus Hristos „în Ierusalim - în cetatea păcii - în Iudeea, în Samaria, și până la marginile pământului”, adică acolo unde ne trăim viața.

Să se vadă din viața noastră că suntem credincioși, să se vadă din viața noastră că suntem doritori de înaintare duhovnicească, să se vadă din viața noastră că trăim altfel decât necredincioșii, să se vadă din viața noastră că avem vedere duhovnicească.

Au fost miluiți de Dumnezeu doi oameni care au fost lipsiți de vedere, prin aceea că Domnul Hristos le-a dat vedere. Dar tot binele și toată darea cea bună din lumea aceasta este de la Dumnezeu. Dumnezeu a făcut omul, Dumnezeu a dat vederea. Noi spunem în psalm: „*Cel ce-a plăsmuit ochiul, El oare nu înțelege? Cel ce-a sădit urechea, El oare nu aude?*” (Ps. 93, 9).

Sigur aude, sigur vede! Noi ne-am pomenit în lumea aceasta așa cum suntem fiecare dintre noi. Mai apoi a trebuit să avem și o altă vedere, și anume, am început să-L vedem pe Dumnezeu Cel nevăzut în conștiința noastră, să-L vedem pe Dumnezeu Cel ce este în sufletul nostru, să-L vedem pe Dumnezeu cârmuitor al vieții noastre, să-L vedem pe Dumnezeu dătător a tot binele, și acestea cu vedere duhovnicească.

Apoi, după ce L-am văzut pe Dumnezeu care se arată inimii curate, vom spune cuvinte de laudă pentru Dumnezeu, dar de obicei spunem prin cuvinte alte altora. Și anume, spunem că: „*Ție Ți se cuvine toată cinstea, mărirea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh*”; „*Că sfânt ești Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm...*”; „*Că bun și iubitor de oameni ești și Ție mărire înălțăm...*”; „*Că milostiv și bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm...*”; „*Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm...*”; „*Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm...*”; „*Că pe Tine Te laudă toate puterile cerești și Ție mărire înălțăm...*”; „*Că al Tău este a ne milui și a ne mântui și Ție mărire înălțăm...*”; „*Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm...*”.

Și cuvintele acestea le spunem nu ca unii care ne-am întâlnit cu cunoștința de Dumnezeu, ci ca unii care nu se potrivesc cu ceea ce gândim noi, cu ceea ce simțim noi. Și totuși trebuie să fim martori ai Mântuitorului Iisus Hristos, Cel ce a dat vedere celor lipsiți de vedere, Cel ce a dat grai celor lipsiți de grai, și care ne poate da și nouă vedere duhovnicească și ne poate da și nouă grai preamăritor de Dumnezeu.

Sunt însă și împrejurări în care trebuie să ne vedem cum suntem, să nu vedem răutățile altora, să trecem cu vederea peste păcatele oamenilor.

Să fim și noi așa cum a fost și cuviosul Macarie, care a fost învrednicit să se numească Dumnezeu pământesc. Așa cum Dumnezeu acoperă lumea, tot așa și el acoperă păcatele oamenilor, pe cele pe care le vedea ca și cum nu le-ar fi văzut și pe cele de care auzea ca și cum nu ar fi auzit de ele.

Trebuie să avem vedere sufletească și pentru altceva, ca să ne vedem neputința noastră, ca să vedem răutățile noastre, ca să vedem neîndestulările noastre. Să ne dea Dumnezeu sufletul Lui ca să ne vedem păcatele noastre, dar să ne dea Dumnezeu vedere sufletească și ca să vedem măririle lui Dumnezeu, mila lui Dumnezeu, bunătatea Lui.

Sunt atâția oameni care se tânguiesc o viață întreagă și dacă ar mai avea viață s-ar tângui și mai departe pentru unele păcate care le-au făcut cândva în vremea neștiinței, aceia văd păcatele, dar nu văd bunătatea lui Dumnezeu. Pocăința pe care o facem noi nu trebuie să fie o pocăință zdrobitoare chiar dacă psalmistul spune „*inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi*”.

Noi trebuie să avem încredere în bunătatea lui Dumnezeu. Dumnezeu, care le poate pe toate, poate să nimicească tot răul din noi, poate să ne dea iarăși bucuria mântuirii: „*Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește*“, spunem noi în rugăciuni pentru că credem că Dumnezeu poate face aceasta și face aceasta.

Sfânta Evanghelie este izvor de bucurie și de nădejde și în înțelesul acesta.

Ne trebuie deci și o vedere lăuntrică pentru a înțelege cele despre Dumnezeu, ca de exemplu: „*Pe cât este de sus cerul de pământ pe atât este de mare bunătatea Lui spre cei care se tem de Dânsul*”, că „*precum este de mare mărirea Ta așa este de mare și mila Ta*”. Toate ale lui Dumnezeu sunt nemărginite. Și vine bunătatea lui Dumnezeu și ne întărește în credința că Dumnezeu iartă păcatele, că Domnul Hristos și-a vărsat sângele pentru mântuirea noastră, că Domnul Hristos iartă păcatele omului care părăsește păcatul, că Domnul Hristos a spus că „*în cer se face mai mare bucurie pentru un păcătos care se întoarce la pocăință decât pentru 99 de drepti care nu au trebuință de pocăință*”.

Așa ceva trebuie să vedem.

Să Îl vedem pe Dumnezeu bun și iubitor de oameni, dar nu când vrem să facem păcate, ci când vrem să părăsim păcatul. Dacă înmulțim păcatul, pentru că Dumnezeu ne iartă, nu o să ajungem niciodată la iertare de la Dumnezeu. Să luăm aminte la minunile acestea care s-au citit în Sfânta Evanghelie din această zi și să cerem de la Dumnezeu să ne dea dar de cunoaștere de noi înșine.

Să ne dea darul de a-L cunoaște pe El nu numai din spusele altora, să zicem și noi împreună cu psalmistul: „*Cât de minunate sunt lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune Le-ai făcut*”. Iar cuvintele acestea să nu le zicem numai că sunt scrise în carte, ci să pornească din inima noastră ca un adevăr pentru noi și pentru alții.

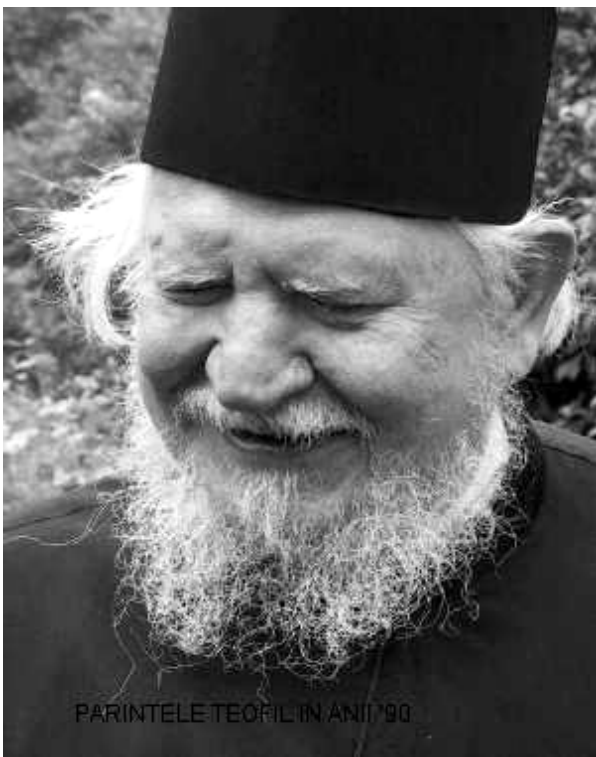
Sfântul Isaac Sirul spune că sunt niște oameni care atunci când se roagă lui Dumnezeu, din multă cunoștință de Dumnezeu nu mai pot spune cuvinte de rugăciune, ci pot sta doar în

uimire, și pot sta să li se taie cuvintele de pe buze. Dar ne mai spune Sfântul Isaac Sirul și altceva, că mai sunt mulți oameni care din necunoașterea de Dumnezeu nu pot să înmulțească aducerea de mărire lui Dumnezeu. De ce? Pentru că li se taie cuvintele de pe buze, nu mai au ce spune, nu mai știu ce să spună din multă neluare aminte și din multa nepăsare.

Să ne gândim cu toții la puterea multă a Domnului Hristos, să-I mulțumim Domnului Hristos pentru binele pe care îl face pentru trup și pentru suflet și să căutăm cunoștința de Dumnezeu, pe care să o cerem fiecare dintre noi după puterea noastră.

Și apoi să dăm mărturie despre Domnul Iisus Hristos prin credința noastră, prin viața noastră, prin sărbătoririle noastre, prin rugăciunile și posturile noastre, prin tot ceea ce este frumos și bun în lumea aceasta și în care se preamărește Tatăl, Fiul, și Sfântul Duh, Treimea cea de o ființă și nedespărțită. Amin!

(Din *“Credința lucratoare prin iubire – Predici la duminicile de peste an”*, Arhim. Teofil Pârâian; extras de la: <http://www.voscreasna.com/172/duminica-a-7-a-dupa-rusalii-parintele-teofil-paraian/>)

Sinodul IV ecumenic de la Calcedon, din 451

La 28 iulie 450, împăratul Teodosie al II-lea moare, iar tronul Bizanțului a revenit, în lipsa unui moștenitor, sorei sale Pulheria. Imediat după urcarea pe tronul Bizanțului, Marcian și Pulheria, au hotărât să convoace un nou Sinod ecumenic.

Sinodul IV ecumenic s-a ținut între 8 și 25 octombrie 451, în biserica Sfânta Eufimie din Calcedon. Numărul episcopilor participanți a variat între 520 și 630, cifră neajunsă de nici un Sinod ecumenic. Majoritatea episcopilor participanți erau din Răsărit.

Papa Leon cel Mare al Romei (440-461) a trimis la Sinodul IV ecumenic din Calcedon 5 delegați: trei episcopi și doi preoți. Se mai aflau printre sinodali doi episcopi africani, Aureliu și Rustician, aflați incidental la Constantinopol, refugiați din Africa, din cauza năvălirii vandalilor.

Împăratul Marcian a prezidat ședința din 25 octombrie 451, când s-a făcut proclamarea solemnă a hotărârii de credință, iar el a ținut cuvântarea de închidere a sinodului.

În ședința a V-a, din 22 octombrie 451, sinodalii au definit doctrina bisericească a celor două firi din persoana lui Iisus Hristos, prin următoarea mărturisire de credință: "Urmând Sfinților Părinți, noi învățăm și mărturisim cu toții pe Unul și același Fiu, pe Domnul nostru Iisus Hristos, desăvârșit în Dumnezeire și desăvârșit în umanitate, Dumnezeu adevărat și om adevărat, având suflet rațional și trup, deoființă cu Tatăl după Dumnezeire și deoființă cu noi, după umanitate, fiind întru toate asemenea nouă, în afară de păcat. Ca Dumnezeu, s-a născut mai înainte de toți vecii din Tatăl, după Dumnezeire, iar ca om s-a născut în zilele cele de pe urmă pentru noi și pentru mântuirea noastră din Fecioara Maria, Născătoarea de Dumnezeu, Unul și același Hristos, Fiu, Domn, Unul-Născut, cunoscut în două firi, în chip neamestecat și neschimbat și neîmpărțit și nedespărțit, deosebirea firilor nefiind nicidecum distrusă prin unire, păstrându-se mai ales însușirea fiecăreia și întâlbindu-se împreună într-o singură persoană și un singur ipostas, nu în două persoane, împărțit sau despărțit, ci Unul și același Fiu, Unul-Născut, Dumnezeu-Cuvântul, Domnul Iisus Hristos. Așa ne-au învățat mai înainte despre El proorocii și însuși Domnul nostru Iisus Hristos și așa ne-a transmis Simbolul Părinților noștri". Hotărârea de credință a fost proclamată la 25 octombrie 451.

În concluzie, numai fiind Dumnezeu adevărat, Iisus Hristos putea să realizeze mântuirea oamenilor și numai fiind om adevărat, reprezentând întreaga omenire, putea El să se aducă jertfă pe cruce de bunăvoie, în vederea mântuirii tuturor oamenilor. *(text extras de pe internet)*

Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul

În aceasta luna, în ziua a douazecea, pomenirea suirii la cer cea de foc purtatoare a Sfântului, Maritului Prooroc Ilie Tesviteanul.

Sfântul și marele Profet Ilie, acest înger întrupat în carne ce a primit de la Dumnezeu puterea de a deschide și închide cerurile, era de origine din Tesvi în Galaad. Tradiția apocrifă, care a transmis aceste detalii despre nașterea Profetului, precizează că el era din tribul lui Aaron și deci era Preot. Dar nu se găsește nici o urmă despre acestea în relatarea Scripturii pe care o rezumăm în cele ce urmează (cf. III Regi 17-20 ; IV Regi 1 și 2).

Se spune că la nașterea sa tatăl său a văzut oameni îmbrăcați în alb învelindu-l în scutece de foc și, dându-i numele, i-au dat să mănânce o flacăra, simbol al râvnei pentru Dumnezeu care l-a mistuit de-a lungul întregii sale vieți. Încă din copilărie, ținea strict toate poruncile Legii și se ținea în permanență în fața lui Dumnezeu printr-o feciorie indiferentă, post neîncetat și rugăciune arzătoare, care îi făcură sufletul ca focul și făcură din el modelul vieții mănăstirești.

Pe vremea când Ahab a urcat pe tronul regatului din Nord, aflat în schismă încă din vremea lui Ieroboam, lipsa de pioșenie și depravarea predecesorilor săi ajunse la culme. Încurajat de soția sa, respingătoarea Izabel, el îi persecuta pe Profeti și pe toți oamenii rămași credincioși lui Dumnezeu și se închina idolilor Baal și Astarte. Profetul Ilie se duse atunci la rege și îi spuse: "Domnul e viu, Dumnezeul Armatelor, Dumnezeul lui Israel, în fața căruia stau astăzi! Nu, nu va fi în acești ani nici rouă nici ploaie decât prin cuvânt din gura mea!". La cuvintele Profetului o secetă groaznică se abătu atunci, ca febra, asupra pământului: totul fu sec, devastat, ars; bărbații, femeile, copiii, animalele domestice și animalele sălbatice, toate mureau din lipsa hranei, izvoarele secau, plantele se ofileau și nimic nu scăpa urgiei îngăduite de Dumnezeu, cu speranța că foametea va face pe poporul lui Israel să se căiască și să se întoarcă la credință.

Din porunca lui Dumnezeu, Profetul, acoperit cu o piele de oaie și înveșmântat cu piele de vițel, părăsi ținutul lui Israel și se duse la râul de Chorrath (Kerrith), aflat dincolo de Iordan (după tradiția bisericească, în acest loc a fost ridicată apoi mănăstirea Hozeva, care mai există și astăzi, și unde a trăit și sfântul Ioan Iacob Hozevitul). Se adăpa cu apa cascadei iar Domnul îi trimise corbi - animale pe care evreii le considerau impure și care aveau reputația unei mari cruzimi față de progeniturile lor - pentru a-i duce pâine dimineața și carne seara, ca să trezească în profet mila pentru poporul care suferea.

Când cascada secă și ea, Dumnezeu își trimise slujitorul său la Sarepta din Sidon, lăsându-l să vadă de-a lungul drumului efectele dezastruoase ale secetei. Ilie ajunsese la o văduvă săracă, păgână, care aduna lemne pentru a coace pâine pentru ea și fiul său. În ciuda sărăciei în care se afla, ea puse înainte de toate datoria ospitalității și îndată ce Profetul i-o ceru, ea îi pregăti o pâine, cu făina și uleiul pe care le mai avea. Primi fără întârziere răsplata ospitalității sale: la cuvântul Profetului, covata sa cu făină și urciorul său cu ulei nu se mai goliră până la revenirea ploii. Trecuseră câteva zile de când Ilie era găzduit la această văduvă când iata că fiul ei muri. Cum femeia, în durerea ei, îl acuza pe omul lui Dumnezeu, Ilie îl luă pe copil, îl urcă la etaj unde locuia și după ce a suflat de trei ori asupra trupului neînsuflit îl înapoie pe tânărul băiat viu mamei sale.

Seceta își abătuse nenorocirea peste tot ținutul de peste trei ani și mare parte din populație fusese deja decimată. Îl trimise deci pe Profet la regele Achab, pentru a-i anunța că urgia avea în curând să înceteze. Ilie se arată în fața regelui care rămase surprins să îl vadă venind, liber, pe cel pe care îl căutase peste tot cu slugile sale și îl invită să adune pe tot poporul lui Israel pe muntele Carmel ca martor al confruntării sale cu cei 450 de profeți ai lui Baal și cei 400 de profeți ai pădurilor sacre întreținuți de infama Izabel. Când toată lumea fu adunată, Ilie zise falșilor profeți: "Până când veți șchiopăta în genunchi? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după el! Dacă este Baal, atunci duceți-vă la el!". El ceru ca doi tauri să fie pregătiți pentru sacrificiu și să fie așezați pe rug, dar fără să aprindă focul și îi lăsă pe falșii profeți să aducă primii sacrificiul. Aceștia îl invocară cu strigăte pe Baal, tăindu-și carnea, din zori până în seară, dar în zadar. Ilie râdea de ei, încurajându-i să strige mai tare. La venirea serii, Profetul înalță un Altar, săpă un șanț larg în jurul Altarului, pe care pusesese taurul jupuit de piele, și porunci să fie vărsată, în trei rânduri, apă din belșug peste victimă, astfel încât să se umple șanțul. Apoi cu un strigăt puternic, invocându-l pe Dumnezeul lui Abraham, lui Isaac și al lui Iacov, pe dată coborâ foc din cer, devorând jertfa, lemnul și apa. Tot poporul căzu atunci cu fața la pământ strigând: "Cu adevărat Domnul este singurul Dumnezeu". Din porunca lui Ilie, falșii profeți fură prinși și omorâți. El îl anunță apoi pe Achab că seceta avea în curând să înceteze, apoi urcă în vârful Carmelului și, cu capul între genunchi și mintea adunată în inimă, începu să se roage. De șapte ori trimise pe slujitorul său să privească orizontul, în direcția mării, iar a șaptea oară un norișor își făcu apariția, cerul se întunecă și ploaie căzu din belșug, răspândind pe pământ binecuvântarea cerească. (*fragment extras de la: <http://www.calendar-ortodox.ro/luna/iulie/iulie20.htm>*)

Bun venit !

Duminică 8 iulie, la ora 6:27 AM, Parohia noastră s-a întregit cu un nou membru Alexandra. Îi urăm micuței sănătate iar părinților Cristina și Marius să o crească în dragostea și credința strămoșească ortodoxă.
(*Părintele Claudiu Luțai*)

Cereri și Oferte

Îngrijire copil: Caut ajutor îngrijire copil de 7 luni „part-time”: două ore pe zi sau două zile (8 ore) pe săptămână. Tranziție ușoară, eu lucrez de acasă. Locuim în Columbia, MD. Vă rog să sunați la 443-883-5946 sau email cotrocol@yahoo.com.

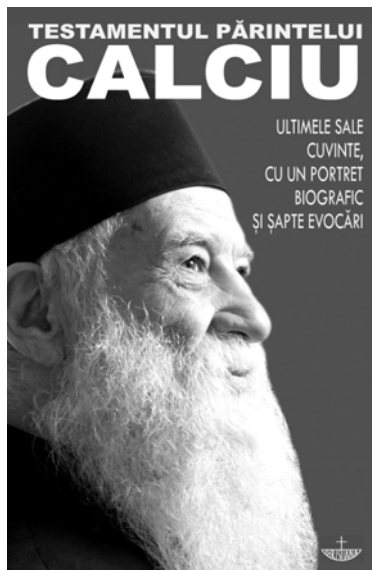
Cazare: Este disponibil spre închiriere un dormitor într-un apartament cu două dormitoare, foarte aproape de stația de metrou Vienna, în zona orașului Fairfax, Virginia. De asemenea, este o stație de autobuz CUE în apropiere, care asigură o legătură permanentă cu orașul Fairfax. Toate utilitățile sunt incluse în preț. Este cerut depozit. Contactați pe Simona Cuc la 703 280 1005 sau simona_cuc@yahoo.com.

Real Estate: Laura Sfeclă oferă servicii de Real Estate pentru vânzători și cumpărători în statul Virginia. Analiză de piață gratuită pentru orice proprietate. Contact: 571-242-4760, lsfecla@hotmail.com

Apariții Editoriale despre și de Părintele Calciu

La Editura Christiana, a apărut volumul omagial „*Testamentul Părintelui Calciu*”. Acesta conține ultimele sale cuvinte, un profil biografic semnat de Răzvan Codrescu și șapte evocări semnate de Părintele Iustin Pârveu, starețul Mănăstirii Petru Vodă - Neamț, Claudiu Târziu, Demostene Andronescu, Raul Volcinschi, Șerban Popa și Patricia Sullivan, avându-i ca îngrijitori pe Răzvan Codrescu, Lucian D. Popescu și Claudiu Târziu.

Cartea se poate procura de la standul de cărți al bisericii noastre sau prin comandă poștală la prețul de \$20. Vă mulțumim pentru ajutorul acordat Bisericii.

Materiale despre părintele Gheorghe Calciu

Am încercat permanent să publicăm fie ceva scris de părintele Gheorghe Calciu, fie ceva scris despre părintele Gheorghe Calciu, în rubrica săptămânală special dedicată. Ne face mare plăcere să primim relatări despre părintele Gheorghe Calciu și vă încurajăm să ne scrieți și să ne povesteți din întâmplările mai deosebite pe care le cunoașteți referitoare la părinte. Nu vă fie teamă că nu aveți talent, povestiți-le simplu, așa cum vi le amintiți.

Dintre acestea, cu permisiunea dumneavoastră, vor putea fi unele incluse într-un volum de amintiri despre părintele Calciu care se află în pregătire la o mănăstire în România.

Voluntariat pentru buletinul parohial

Comitetul pentru publicațiile parohiei caută o persoană dornică să ajute cu expediția poștală a Buletinului săptămânal. Distribuția ar consta în: preluarea duminica a exemplarelor de expediat, punerea în plicuri, lipirea de etichete și timbre și punerea la poștă. Momentan avem doar 15 abonamente, și de ceea timpul necesar ar fi de 15-30 de minute. Vă rugăm să ne contactați la email: secretar@sfantacruce.org pentru a afla amănunte. Ne bucurăm că am găsit un voluntar, dar ar mai fi nevoie de încă o persoană pentru a putea asigura alternanță.

Voluntariat pentru comitetul financiar

Comitetul financiar caută persoane dornice să ajute în activitatea acestuia atât cu pregătire financiară cât și dornice de a face alte activități care nu necesită pregătire financiară, cum ar fi pregătirea, multiplicarea și expediția de scrisori către donatori, realizarea de statistici financiare, relații cu enoriași pentru clarificarea activităților financiare, etc.

Parcare lângă Biserică

Vă rugăm să respectați anunțurile legate de parcare în jurul Bisericii noastre. Au fost cazuri recente de ridicare a unor mașini parcate în locuri nepermise. Menționăm că nu există o înțelegere scrisă cu complexul de locuințe de lângă Biserică cu privire la parcare în cadrul acestuia. De asemenea nu parcați pe locuri marcate ca Fire Lane.

Duminica puteți parca în partea din spate a complexului de firme adiacent dreapta cu Biserica, cum priviți la altar. Această parcare este închiriată duminica de către Biserică.

De asemenea menționăm că există străduțe laterale mai îndepărtate pe care se poate parca fără restricții.

Programul Slujbelor

Duminică 15 iulie: Duminica Sfinților Părinți de la Sinodul al 4-lea Ecumenic, a 7-a după Rusalii. Sfinții Chiric și Iulita

9:30 *Utrenie*, 10:30 *Sfânta Liturghie*

Vineri 20 iulie: Sfântul Slăvitul Prooroc Ilie Tezviteanul

11:00 *Utrenie*, *Sfânta Liturghie*

Sămbătă 21 iulie: Cuviosul Simeon, Sfântul Prooroc Iezechiel

19:00 *Vecernie*, *Acatistul Sfântului Nectarie*

Duminică 22 iulie: Duminica Înmulțirii pâinilor, a 8-a după Rusalii. Sfânta Mironosiță Maria Magdalena

9:30 *Utrenie*, 10:30 *Sfânta Liturghie*

Sămbătă 28 iulie: Sfinții Apostoli Prohor, Nicanor, Timon și Parmena

19:00 *Vecernie*, *Acatistul Sfântului Nectarie*

Duminică 29 iulie: Duminica Mersului pe apă, a 9-a după Rusalii.

9:30 *Utrenie*, 10:30 *Sfânta Liturghie*

Zile de post

În perioada aceasta, se ține post miercuria și vinerea în fiecare săptămână. În următoarele zile este dezlegare la vin și ulei:

Vineri 20 iulie: Sfântul Slăvitul Prooroc Ilie Tezviteanul

Miercuri 25 iulie: Adormirea Sfintei Ana, mama Născătoarei de Dumnezeu

Postul Maicii Domnului

De miercuri, 1 august, până miercuri 15 august este Postul Maicii Domnului. Sâmbăta și duminica este dezlegare la vin și ulei. Pe data de 6 august, de Schimbarea la Față, este dezlegare la pește.

Pentru a susține multiplicarea buletinului vă sugerăm donația de 15\$ pentru anul 2007
Pentru a-l primi săptămânal acasă vă sugerăm donația minimă de 30\$ pentru anul
2007 (specificați pentru buletinul săptămânal).

Buletinul săptămânal realizat sub îndrumarea și binecuvântarea Părintelui Claudiu Luțai de către Comitetul pentru publicații, coordonator: Mihai Boicu secretar@sfantacruc.org
Au participat membrii: Lucian Blîndu, Cristina Boicu, Elena Chiru, Doina Danciu, Elisabeta Martin, Victoria Oancea, și Delia Velculescu.